

HÖGSTA DOMSTOLENS DOM

meddelad i Stockholm den 4 maj 2018

Mål nr

T 3671-17

PARTER

Klagande

Jernhusen Godsterminal AB, 556596-9606

Jernhusen AB

Box 520

101 30 Stockholm

Ombud: Advokat SG

Motpart

Green Cargo AB, 556119-6436

Box 39

171 11 Solna

Ombud: Advokat OT

SAKEN

Skadestånd

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Göta hovrätts dom 2017-06-22 i mål T 899-16

Dok.Id 145880

HÖGSTA DOMSTOLEN	Postadress	Telefon 08-561 666 00	Expeditionstid
Riddarhustorget 8	Box 2066	Telefax 08-561 666 86	08:45–12:00
	103 12 Stockholm	E-post: hogsta.domstolen@dom.se	13:15–15:00
		www.hogstadamstolen.se	

DOMSLUT

Högsta domstolen fastställer hovrättens domslut.

Högsta domstolen förpliktar Jernhusen Godsterminal AB att ersätta Green Cargo AB för rättegångskostnad i Högsta domstolen med 324 067 kr avseende ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för denna dom.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

Jernhusen har yrkat att Högsta domstolen ska lämna Green Cargos talan utan bifall.

Jernhusen har vidare yrkat att Högsta domstolen ska dels befria Jernhusen från skyldigheten att ersätta Green Cargo för rättegångskostnader i tingsrätten och hovrätten, dels tillerkänna Jernhusen ersättning för egna rättegångskostnader i dessa instanser med där yrkade belopp.

Green Cargo har motsatt sig att hovrättens dom ändras.

Parterna har yrkat ersättning för sina rättegångskostnader i Högsta domstolen.

DOMSKÄL**Vad målet gäller**

1. Målet gäller en lokalhyresvärds ansvar när lagrat gods har förstörts, i fall då hyresgästen gentemot någon annan åtagit sig att svara för ett lagringsuppdrag för egen räkning enligt Nordiskt Speditörförbunds Allmänna Bestämmelser (NSAB 2000).

Bakgrund

2. Green Cargo åtog sig att för egen räkning lagra pappersrullar för SCA Transforest AB. För lagringsuppdraget gällde NSAB 2000. Green Cargo ordnade lagringen i en lokal som bolaget hyrde av Jernhusen enligt ett hyresavtal som träffats mellan dem.
3. På grund av ett vattenläckage i lokalens sprinklersystem skadades pappersrullarna. SCA hade en försäkring hos If. Försäkringsbolaget betalade ersättning till SCA och har därefter tagit över SCA:s fordran mot Green Cargo. Varken If eller SCA har ersatts av Green Cargo.
4. Green Cargo väckte talan mot Jernhusen och yrkade att tingsrätten skulle förplikta Jernhusen att betala ersättning för de skadade pappersrullarna. Som grund för talan gjorde Green Cargo gällande att Jernhusen ansvarar för skadan på godset som hyresvärd med ett presumtionsansvar enligt jordabalkens regler. Vidare anfördes att Green Cargo ansvarar gentemot SCA, eftersom det gäller ett presumtionsansvar för det lagrade godset enligt NSAB 2000.
5. Jernhusen bestred ersättningsskyldighet och gjorde gällande att bolaget inte kunde lastas för vårdslöshet på ett sådant sätt att skadeståndsskyldighet förelåg. Vidare anfördes bl.a. *att* Green Cargo inte är ersättningsskyldigt mot SCA, eftersom det inte har visats att Green Cargo gjort sig skyldigt till fel eller försummelse, *att* ersättningsskyldigheten skulle stanna på If, *att* Green Cargo, som inte hade tecknat någon NSAB-försäkring, saknade rätt att föra kravet vidare mot Jernhusen, *att* Jernhusen inte är kontraktsmedhjälpare till Green Cargo, *samt att* Green Cargo inte lidit skada eftersom det inte betalats någon ersättning till SCA.
6. Tingsrätten biföll Green Cargos talan fullt ut. Hovrätten har fastställt tingsrättens domslut.

Lokalhyresvärds ansvar för skador som drabbar hyresgäst

7. När någon hyr en lokal för lagring regleras ansvarsfrågor som uppkommer i hyresavtalet av reglerna i 12 kap. jordabalken. Av 12 kap. 16 § första stycket 1 framgår att 11 § 4 gäller i fråga om rätt till skadestånd om lokalen skadas under hyrestiden utan att hyresgästen ansvarar för skadan. Av den senare bestämmelsen framgår att hyresgästen i en sådan situation har rätt till ersättning för skada, om hyresvärden inte visar att bristen inte beror på hans eller hennes försummelse. När skada på egendom uppstår i ett hyresförhållande är det alltså fråga om ett culpaansvar med omvänd bevisbörda, ett s.k. presumtionsansvar för hyresvärden.

Speditörens lagringsansvar enligt NSAB 2000

Allmänt om NSAB och dess tolkning

8. NSAB reglerar speditörens och uppdragsgivarens rättigheter och skyldigheter. Sedan mitten av förra seklet framförhandlas bestämmelserna gemensamt av Nordiskt Speditörförbund och näringslivets organisationer i Norden. Avtalet är därmed ett s.k. agreed document.

9. Uppdraget till speditören kan innefatta en rad skilda uppgifter såsom transport av gods, lagring av gods och andra tjänster i anslutning till transport eller lagring. Speditören kan utföra uppgifterna antingen för egen räkning eller som förmedlare (se NSAB 2000 § 2).

10. Tolkning av NSAB sker med ledning av allmänna principer för tolkning av standardavtal. Utgångspunkten för en tolkning på objektiva grunder är det omtvistade villkorets ordalydelse. När ordalydelsen ger utrymme för olika tolkningar, liksom när ordalydelsen inte ger något besked alls, ska ledning sökas i systematiken och de övriga villkoren i standardavtalet. Det gäller särskilt när bestämmelserna i avtalet är avsedda att utgöra ett sammanhängande system. (Jfr NJA 2014 s. 960.)

11. De parter som har förhandlat fram NSAB har låtit utarbeta en gemensam kommentar till avtalet (Jan Ramberg och Tom Rune Nilsen, Kommentarer till Nordiskt Speditörförbunds Allmänna Bestämmelser, 1998). Kommentaren lämnar en bakgrund till de enskilda bestämmelserna och ger anvisningar om hur de är tänkta att tillämpas. Parterna har enats om att kommentaren uttrycker deras samstämmiga uppfattning. En på sådant sätt utgiven kommentar till ett allmänt använt standardavtal kan få betydelse vid tolkning av oklarheter i avtalet innan det finns anledning att gå vidare till en tolkning i ljuset av dispositiv rätt.

Speditörens försäkringsplikt vid lagringsuppdrag

12. Lagringsuppdrag regleras i NSAB 2000 § 27. Speditören kan som transportör bära ansvar för lagring av gods i anslutning till en transport (§ 27 A). Alternativt kan speditören bära ansvar som förmedlare av ett lagringsuppdrag (§ 27 B). Speditören kan också ha åtagit sig vad som i NSAB kallas för ”övriga lagringsuppdrag”; sådana uppdrag omfattar lagring för egen räkning (§ 27 C).

13. För övriga lagringsuppdrag omfattar speditörens ansvar också kontraktsmedhjälpare. Följande tilläggsbestämmelser angående försäkringsplikt gäller enligt NSAB § 27 C.3 vid sådana uppdrag.

3. Speditören skall i eget namn och för uppdragsgivarens räkning teckna försäkring avseende brand, vatten och inbrott baserad på godsets fakturavärde vid inlagring + 10%, försåvitt uppdragsgivaren inte skriftligt lämnat annan instruktion.

För förlust, minskning av eller skada på godset som inte täcks av försäkring enligt ovan, eller när sådan försäkring inte tecknats, svarar speditören för fel eller försummelser med bestämning och begränsning av ansvaret enligt §§ 17–19 och § 22. Speditörens ansvar i förhållande till samtliga uppdragsgivare är dock för skador som inträffat vid ett och samma tillfälle begränsat till 500 000 SDR.

För försening ansvarar speditören enligt §§ 20–21.

14. Bestämmelsen innebär att om en skada inträffar på gods som omfattas av lagringsuppdraget och en försäkring har tecknats enligt bestämmelsen, kan krav inte göras gällande mot speditören för det som försäkringen täcker. Uppdragsgivarens krav vid ett eventuellt skadefall stannar på försäkringen och försäkringsgivaren kan inte rikta krav mot speditören som försäkringstagare, om inte försäkringsavtalet medger detta (jfr NJA 2001 s. 711).

Ansvarsfrågor i anslutning till försäkringsplikten

15. I anslutning till försäkringsplikten kan ett antal olika ansvarsfrågor uppkomma. Dessa rör sådana situationer där försäkring har tecknats men inte täcker skadan, där någon försäkringsplikt inte föreligger och där försäkringsplikt föreligger men har försumrats.

16. Om en försäkring har tecknats i enlighet med föreskrifterna i NSAB 2000 § 27 C.3, kan det förekomma att den inte täcker skadan. Det kan bero på att den antingen är beloppsmässigt begränsad eller att den inte omfattar den uppkomna skadan. I sådana situationer framgår det av andra stycket att speditören ansvarar vid fel eller försummelser för den oförsäkrade delen, dock med bestämning och begränsning av ansvaret enligt vissa angivna regler.

17. Av § 27 C.3 första stycket framgår att en uppdragsgivare kan ge speditören instruktioner om att inte försäkra det lagrade godset. Parterna kan också komma överens om att det inte är nödvändigt att teckna försäkring enligt bestämmelsen. Speditören är i båda dessa situationer befriad från försäkringsplikten. I så fall svarar speditören för fel eller försummelse enligt andra stycket i § 27 C.3. Har uppdragsgivaren en egen försäkring för varorna avskär en sådan henne eller honom inte från att göra ansvaret gällande mot speditören. (Jfr Trine-Lise Wilhelmsen, Rett i havn, 2006, s. 223.)

18. När speditören har försummat att iaktta försäkringsplikten kan ordalydelsen i NSAB 2000 § 27 C.3 andra stycket – där det anges att ”när

sådan försäkring inte tecknats” – läsas på så sätt att ansvaret även i denna situation täcks av bestämmelsen. Emellertid anges i kommentaren till NSAB att någon särskild bestämmelse om ansvar för speditören om han eller hon inte fullgjort sin försäkringsplikt inte har tagits in i § 27. För sådana fel anges vidare i kommentaren att ansvaret följer speditörens allmänna ansvar för fel och försummelse att utföra uppdraget med omsorg enligt § 5. (Se Ramberg och Nilsen, a.a. s. 53.)

19. Mot bakgrund av det anförda får NSAB så förstås att ansvaret vid försummad försäkringsplikt faller utanför tillämpningsområdet för § 27 och i stället regleras av § 5.

20. Det framgår av ordalydelsen i § 5 att bestämmelsen bygger på ett culpaansvar med omvänd bevisbörda, ett presumtionsansvar.

Ansvar för kontraktsmedhjälpare

21. När det gäller en avtalsparts ansvar i förhållande till motparten för vållande av en anlitad självständig uppdragstagare är huvudregeln att han eller hon svarar för sådana medhjälpare på samma sätt som för anställda. För principalens ansvar krävs, i vart fall som utgångspunkt, att den skadegörande handlingen har utgjort ett led i uppfyllelsen av en preciserad förpliktelse som principalen avtalsvis åtagit sig. (Jfr NJA 1941 s. 560, NJA 1943 s. 356 och NJA 1965 s. 124, jfr även t.ex. NJA 1940 s. 550 och NJA 1942 s. 684 och härtill Bertil Bengtsson, Om ansvarsförsäkring i kontraktsförhållanden, 1960, s. 242 ff., Bertil Bengtsson m.fl., Hyra och annan nyttjanderätt till fast egendom, 8 uppl. 2013, s. 189, Jan Hellner och Marcus Radetzki, Skadeståndsrätt, 9 uppl. 2014, s. 157 ff., Jan Hellner m.fl., Speciell avtalsrätt. Kontraktsrätt II:2, 6 uppl. 2016, s. 220.)

22. I linje med dessa allmänna rättsgrundsatser svarar också speditörer i vissa situationer för självständiga medhjälpare som anlitas för att uppfylla

förpliktelser enligt NSAB. Att så är fallet vid lagringsuppdrag för egen räkning framgår av inledningen till § 27 C om övriga lagringsuppdrag. Där anges uttryckligen att speditörens ansvar också omfattar kontraktsmedhjälpare. Samma regel framgår av NSAB § 2 C.c) där det anges att speditörens ansvar innefattar ansvar för sådana som han eller hon anlitat för uppdraget (kontraktsmedhjälpare), när speditören åtagit sig att svara för tjänsterna för egen räkning. Det framgår av dessa bestämmelser inte någon begränsning av ansvarskretsen utan allmänna bestämmelser får tillämpas.

Skadan och dess betalning till en skadelidande

23. När ansvar ska krävas ut i en kedja av avtalsförhållanden kan det uppkomma frågor om hur konkretiserad skadeståndsskyldigheten måste vara i ett visst led för att kunna föras vidare i ett annat led. Normalt krävs här inte att betalningsskyldigheten är fastställd eller fullgjord (jfr Lars Edlund i JT 2004–05 s. 700 f.). I sådana fall måste emellertid skadeståndsskyldigheten utredas i det senare ledet (jfr NJA 1993 s. 222).

Bedömningen i detta fall

Jernhusens ansvar i hyresförhållandet mot Green Cargo

24. Green Cargo hyrde i befintligt skick den aktuella lokalen enligt ett hyresavtal med Jernhusen för att användas som lager. I målet har inte gjorts gällande annat än att Jernhusen i förhållande till Green Cargo ansvarade för underhållet av sprinklersystemet i lokalen. De av Green Cargo lagrade pappersrullarna skadades genom vattenläckage från sprinklersystemet. Det är Jernhusen som har att bevisa att skadan inte uppkommit på grund av dess försummelse (se p. 7).

25. I denna del gör Högsta domstolen inte någon annan bedömning av den åberopade bevisningen än hovrätten. Jernhusen har således inte lyckats visa att skadan inte berott på bolagets försumlighet.

26. Jernhusen hade enligt hyresavtalet en förpliktelse att hålla utrustning för släckning av brand såsom sprinklers. Bolaget svarar därför för skador även om dessa skulle ha orsakats av underentreprenörer vilka anlitas för underhåll av denna utrustning (se p. 21).

Green Cargo ansvarar i princip mot SCA

27. Jernhusen har mot det krav Green Cargo framställt gjort en rad invändningar som hänför sig till förhållandet mellan Green Cargo och SCA. Dessa invändningar riktar sig i första hand mot frågan om Green Cargo har drabbats av en skada.

28. En första invändning rör vilket ansvar Green Cargo har mot SCA. I denna fråga kan till en början anmärkas att det inte framkommit att Green Cargo skulle vara fri från försäkringsplikten enligt NSAB eller att försäkring hade tecknats. Under sådana förhållanden utgår Högsta domstolen från att Green Cargo försummat sin försäkringsplikt.

29. Vid försummelse med att iaktta försäkringsplikten ansvarar Green Cargo enligt § 5 för att det utfört uppdraget genom att tillvarata uppdragsgivarens intresse med omsorg (se p. 19). Enligt den bestämmelsen är det Green Cargo som har bevisbördan för att omsorgsförpliktelsen uppfyllts (se p. 20).

30. I denna del är det ostridigt att skadan har uppstått på grund av vattenläckage från sprinklersystemet. Någon förklaring till skadan som innebär att Green Cargo inte skulle ansvara för den har inte framförts. Green Cargo är således i princip ansvarigt för skadan gentemot SCA. (Angående betydelsen av att skadan är något som Jernhusen ansvarar för i relationen till Green Cargo se p. 35.)

SCA:s försäkring hindrar inte regress mot Green Cargo

31. Utgångspunkten är alltså att Green Cargo försummat att fullgöra sin försäkringsplikt (se p. 28). Jernhusen har hävdats att Green Cargo ändå är skyddat mot regresstalan, eftersom ersättning för skadan utgått från SCA:s försäkring hos If.

32. Som försäkringsplikten är uppbyggd enligt NSAB § 27 C.3 är emellertid speditören skyddad mot regresskrav endast i de fall försäkring rent faktiskt har tecknats som en följd av försäkringsplikten. I förevarande fall har Green Cargo inte tecknat någon sådan försäkring. Att SCA tecknat egen försäkring innebär därför inte att Green Cargo är fritt från ansvar för de skador som uppkommit vid lagringen.

Jernhusen kan inte undgå ansvar på grund av att Green Cargo har försummat att teckna en försäkring enligt NSAB

33. Plikten att teckna försäkring enligt § 27 C.3 NSAB gäller i relationen mellan speditören och uppdragsgivaren. Dessa parter har möjlighet att komma överens om att försäkring inte ska tecknas. Det är också förutsett i NSAB att en tecknad försäkring kanske inte täcker skadan fullt ut (se p. 16 och 17). Att Green Cargo i förhållande till SCA har försummat sin försäkringsplikt kan mot denna bakgrund inte föranleda att Jernhusen undgår ansvar för den skada som bolaget svarar för mot Green Cargo på grund av hyresavtalet.

Jernhusen är kontraktsmedhjälpare till Green Cargo

34. I Jernhusens invändningar ligger också att bolaget inte har anlåtats på ett sådant sätt att det är att betrakta som medhjälpare till Green Cargo.

35. Green Cargo har åtagit sig att för egen räkning lagra varor för SCA. Åtagandet innebär en förpliktelse att förvara godset så att det kan återlämnas i samma skick som det lämnades in. Detta utgör en preciserad förpliktelse. Mot

denna bakgrund får Green Cargo anses svara för Jernhusens vållande (se p. 22).

Green Cargo har lidit en skada

36. Green Cargo har alltså att svara för den skada som SCA har lidit (se p. 30). Visserligen har Green Cargo inte betalat någon ersättning till SCA eller If. Det medför emellertid inte att Green Cargo förlorar sin möjlighet att göra kravet gällande mot Jernhusen (se p. 23).

Sammanfattande slutsatser

37. Mot bakgrund av de bedömningar Högsta domstolen gjort i det föregående, kan vad Jernhusen sålunda och i övrigt anfört inte leda till någon annan slutsats än att Jernhusen ska ersätta Green Cargo för den skada bolaget drabbats av. Beträffande skadans storlek råder det inte tvist. I fråga om tidpunkten för beräkning av ränta gör Högsta domstolen inte någon annan bedömning än hovrätten. Hovrättens domslut ska därför fastställas.

Rättegångskostnad

38. Med denna utgång ska Jernhusen ersätta Green Cargo för dess rättegångskostnad i Högsta domstolen. Yrkad ersättning får anses skälig.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Gudmund Toijer, Agneta Bäcklund, Svante O. Johansson (referent, särskilt yttrande), Stefan Johansson och Malin Bonthron

Föredragande justitiesekreterare: Ylva Meyer

**BILAGA TILL
PROTOKOLL**
2018-05-04

Mål nr
T 3671-17

SÄRSKILT YTTRANDE

Referenten, justitierådet Svante O. Johansson, tillägger följande beträffande placeringen av bevisbördan när det gäller det ansvar vid fel eller försummelse som speditören kan ådra sig enligt NSAB § 27 C.3.

1. Högsta domstolen har kommit till slutsatsen att ansvaret vid försummad försäkringsplikt faller utanför tillämpningsområdet för NSAB 2000 § 27 C.3 och i stället regleras av § 5 (se p. 19 i domen). Det ställningstagandet medför att en i målet utförligt diskuterad fråga inte behöver prövas av domstolen, nämligen den om vem som har bevisbördan för speditörens ”fel eller försummelse” i samband med den föreskrivna försäkringsplikten. Det finns med anledning av att motsvarande regler även finns i NSAB 2015 anledning att något uppehålla sig vid frågan i anslutning till detta mål.
2. När speditören åtar sig ett lagringsuppdrag för egen räkning är en framträdande skyldighet i NSAB 2000 att speditören ska teckna försäkring i eget namn för uppdragsgivarens räkning. Försäkringen ska täcka farorna brand, vatten och inbrott. Den ska baseras på godsets fakturavärde vid inlagring plus tio procent. Den nämnda plikten att teckna försäkring föreligger såvitt uppdragsgivaren inte skriftligt lämnat annan instruktion.
3. Av § 27 C.3 framgår att när det uppstår förlust, minskning av eller skada på godset som inte täcks av försäkring enligt villkoren, eller när sådan försäkring inte tecknats, svarar speditören för fel eller försummelser. Ansvar i

Dok.Id 147331

HÖGSTA DOMSTOLEN	Postadress	Telefon 08-561 666 00	Expeditionstid
Riddarhustorget 8	Box 2066	Telefax 08-561 666 86	08:45–12:00
	103 12 Stockholm	E-post:	13:15–15:00
		hogsta.domstolen@dom.se	
		www.hogstadamstolen.se	

nämnda situationer förutsätter alltså att speditören har utvisat ”fel eller försummelse”; det är alltså fråga om ett objektiva culpaansvar.

4. En fråga som inte uttryckligen behandlas i NSAB § 27 C.3 är vem som har bevisbördan för att speditören agerat felaktigt eller försumligt.

Formuleringen av bestämmelsen ger närmast vid handen att man skulle ha allmänna regler om fel eller försummelse för ögonen. Enligt dessa är det skadelidande som har bevisbördan för de omständigheter som kan kvalificeras som en ansvarsgrundande oaktsamhet (jfr t.ex. 27 § fjärde stycket och 40 § tredje stycket köplagen).

5. En sådan tolkning av bestämmelsen förfaller också vara naturlig vid en systematisk tolkning med beaktande av hur andra ansvarsregler formulerats. I den generella omsorgsregeln i § 5 liksom i den om förmedlingsansvaret i § 24 anges uttryckligen att det är en omvänd bevisbörda; speditören har att bevisa att det föreligger omständigheter vilka kan kvalificeras som vållande. Sådana regler är nödvändiga för att inte de allmänna reglerna om skadelidandes bevisbörda (se föregående punkt) ska komma till användning i nämnda situationer.

6. Det noteras även i kommentaren till § 27 C att regler om bevisbörda saknas i bestämmelsen. Därefter görs emellertid en jämförelse med bestämmelserna om speditörens ansvar som förmedlare (§ 24), där det uttryckligen finns ett presumtionsansvar (se Ramberg och Nielsen, a.a. s. 52). I den engelska versionen av kommentaren anges att det enligt reglerna om förmedlingsansvar (§ 24) är speditören som har bevisbördan för att han eller hon agerat aktsamt. Det noteras också att en motsvarande regel inte finns i § 27 (se Jan Ramberg, NSAB 2000, General Conditions of the Nordic Association of Freight Forwarders, 2001, s. 57).

7. Mot den redovisade bakgrunden finns det skäl som talar för att § 27 C.3 andra stycket – där alltså bevisbördan inte anges – ska uppfattas så att det är fråga om en rak bevisbörda för vållandet; det skulle alltså vara uppdrags-

givaren som har att bevisa fel eller försummelse på speditörens sida (jfr Wilhelmsen, a.a. s. 218, Fredrik Ottesen, NSAB § 27. Speditørens ansvar for lagerhold, 2000, s. 34 ff. och Per Ekelund, NSAB 2000 Nordisk Speditørforbunds Almindelige Bestemmelser: Tillæg til NSAB med kommentarer, 1998, s. 57).

8. Att uppfatta bestämmelsen så att den innefattar en rak bevisbörd skulle emellertid strida mot allmänna regler om förvaringsansvar. Deponenten har enligt dessa att bevisa att skadan uppkom under lagring. Men i övrigt gäller ett presumtionsansvar. Depositarien har alltså bevisbördan för att han eller hon under vårdtiden inte gjort sig skyldig till vållande (Bertil Bengtsson, Särskilda avtalstyper, 2 uppl. 1976, s. 88 ff. och Svante O. Johansson, Konsumenttjänstlagen, 2013, s. 263 f. och 440 f.).

9. Det ska vidare beaktas att NSAB 2000 § 27 C är en tilläggsbestämmelse beträffande lagringsuppdrag för egen räkning. Det kan dock diskuteras vilka regler den nämnda bestämmelsen avser att komplettera. Det är inte naturligt att se bestämmelsen som tillägg till vare sig reglerna om speditörens ansvar som transportör (§§ 15–23) eller de om dennes ansvar som förmedlare (§§ 24–27). Kvar står då de allmänna bestämmelserna om speditörens omsorgsplikt, att vid fullgörande av varje uppdrag ta tillvara uppdragsgivarens intressen med omsorg (§ 5). En sådan tolkning skulle också stå i överensstämmelse med allmänna regler om depositaries ansvar.

10. Det finns också exempel i rättstillämpningen kring NSAB 1985 § 23 – som har en formulering beträffande vållande svarande mot NSAB 2000 § 27 C.3 andra stycket – där speditören inte ansetts vara befriad från den generella omsorgplikten och dess omvända bevisbörd. Ett sådant synsätt kommer till uttryck i det danska rättsfallet UfR 1995.856 H. Där uttalats att speditören, som i det fallet åtagit sig lagringsuppdraget för egen räkning, ska lämna upplysningar som gör det möjligt att värdera om uppdraget är omsorgsfullt utfört. I det fallet hade speditören lämnat sådana upplysningar att uppdraget

ansågs fullgjort på ett omsorgsfullt sätt (jfr härtill Wilhelmsen a.a. s. 220 och 225 f., Ottesen a.a. s. 34 f. och Camilla Nyhus Kristiansen, Speditørens lagerserviceavtaler – en utvidelse av den tradisjonelle speditørrollen, 2001, s. 93 f.).

11. Regleringen i NSAB § 27 C bör mot bakgrund av det anförda förstås så, att den allmänna omsorgsplikten i § 5 – med dess omvända bevisbörda – supplerar reglerna i § 27, eftersom det där inte sägs något om bevisbördan. Den angivna bevisbördan medför att speditören måste lämna upplysningar som gör det möjligt att värdera om uppdraget är omsorgsfullt utfört.
